

MUSIK-
HÖGSKOLAN
I MALMÖ

Reflekterande del, 4 hp, av självständigt arbete (examensarbete), 15 hp,
för uppnående av konstnärlig kandidatexamen i musik, *symfoniorkesterinstrument*
violin.

Tangomusikens utmaningar och möjligheter

*En undersökning om tangomusikens stilistiska
drag*

Tova Friman

2026

Handledare: David Hansson

Konstnärligt kandidatprogram i musik
Musikhögskolan i Malmö, Lunds universitet

Abstract

Syftet med detta arbete var att undersöka tangomusikens stilistiska drag så att jag som klassisk musiker får lättare att lära mig genren. Undersökningen skedde genom analys av YouTube-videos av olika tangoviolinister där jag studerade stildragen och tog till mig olika tekniker. Under två veckors tid förde jag även loggbok, där utvecklingskurvan noterades. Resultatet visar hur stildragen och teknikerna tillämpas och slutligen diskuteras hur tangomusiken kan gynna mig som klassiskt skolad musiker.

Nyckelord

Tango, instudering, stilistiska drag, fiol, effekter, Astor Piazzolla,

Abstract in English

The purpose of this thesis was to investigate the stylistic features of tango music so that I as a classical musician can learn the genre more easily. The inquiry was carried out by analyzing YouTube videos of various tango violinists where I studied the stylistic features and adopted different techniques. I also kept a logbook for two weeks, where the development curve was noted. The result shows how the stylistic features and techniques are applied and finally I discuss how tango music can benefit me as a classically trained musician.

Title in English: The challenges and uses of tango music

Keywords in English

Tango, studying, stylistic features, violin, effects, Astor Piazzolla

Innehåll

1. INLEDNING	4
2. SYFTE OCH FRÅGESTÄLLNING.....	4
3. KÄLLOR	4
3.1 PERFEKTIONISM OCH SELF-EFFICACY	4
3.2 TANGONS HISTORIA	5
3.3 FIOLENS ROLL I TANGON	6
3.4 ASTOR PIAZZOLLA	6
3.5 VIKTIGA STILDRAG INOM TANGON	6
4. METOD	7
5. GENOMFÖRANDE.....	7
5.1 EFFEKTER	7
5.2 ARTIKULATION	9
5.3 INLÄRNINGSTEKNIK	9
6. RESULTAT	9
7. DISKUSSION	10
8. SLUTSATS.....	13
9. REFERENSER.....	14

1. Inledning

Musiken har funnits med mig under hela min uppväxt. Jag är klassiskt skolad och har alltid haft ett stort intresse för den klassiska violinmusiken där det finns oändligt med repertoar från olika epoker och stilar. Musiken i sig själv öppnar upp för stora möjligheter att kunna uttrycka olika känslor och stämningar. Även om den klassiska musiken har en stor bredd och tillåter en att vara mycket kreativ, har jag också ett stort intresse för folkmusik och framförallt för tangomusik. Jag upplever att det finns en större musikalisk frihet och en större acceptans i att inte behöva spela "perfekt" i dessa genrer. Jag har märkt att min spelglädje och övningsmotivation förbättras enormt av att ibland spela med det huvudsakliga syftet att ha kul och inte att det ska låta perfekt. Intresset för dessa genrer banade mina föräldrar väg för när jag var mindre, och genom åren har det vuxit. Båda mina föräldrar är folkmusiker och jag har många gånger följt med dem på spelmansstämmor och på deras egna konserter. Min pappa är gitarrist, klassiskt skolad i grunden och under min uppväxt spelade vi mycket tangomusik tillsammans, framförallt Piazzollas musik. Han har inspirerat till en stor del av mitt stora intresse för tangomusiken och genom att han har introducerat mig för tangomusikens olika stilistiska drag väcktes en idé inom mig att göra ett examensarbete som kretsar kring att undersöka olika stilistiska metoder i Piazzollas tangomusik.

2. Syfte och frågeställning

Jag utgår ifrån följande frågeställning i min uppsats:

Hur kan jag som klassisk musiker lära mig att spela tangomusik? På min examenskonsert ska jag, tillsammans med en cellist, framföra Piazzollas stycke Libertango. Syftet med mitt examensarbete är att kunna underlätta instuderingen av detta stycke genom att studera tangomusikens olika effekter och stilistiska drag. De delar jag vill undersöka är artikulation, tangons improvisatoriska frihet och hur inlärningsprocessen ser ut.

3. Källor

3.1 Perfektionism och self-efficacy

Skoogh och Frisk (2019) beskriver i deras artikel att perfektionism är ett vanligt fenomen i konkurrenspräglade miljöer som till exempel idrott, akademi och framförallt inom klassisk musik. De skriver vidare att forskning visar kopplingen mellan musiker och perfektionism till bland annat prestationsångest. En studie av Kapsetaki och Easmon (2017) visade dessutom att klassiska musiker uppvisar högre grad av perfektionism än icke-klassiska musiker. Jag upplever att det finns en större musikalisk frihet och en större acceptans i att inte behöva spela "perfekt" i dessa genrer, alltså att kravet på perfektion inom den klassiska musiken kan ha en negativ inverkan på spelglädjen.

Self- Efficacy (SE)

Not the actual result, but the way I believe I can handle a specific situation.
Personal beliefs about how you can learn and carry out a skill (McPherson, 2006)

“Self-efficacy reflects confidence in the ability to exert control over one’s own motivation, behaviour, and social environment.” (Bandura, 1997)

SE example A: I have high self-efficacy when playing violin in folk music settings.

SE example B: I have low SE when playing the bassoon alone or with piano and in some orchestral situations.

I would like to have higher SE in situation B, to trust in my body that I have practiced enough and am capable of physically playing the bassoon, by borrowing features from situation A.

Utdrag ur Nadens lecture recital (2023)

Naden (2023) beskriver liknande fenomen i sin lecture recital där hon jämför sin förmåga till self-efficacy (självförmåga, hur man själv tror att man kommer hantera specifika situationer) som klassisk fagottist och som folkmusiker (violinist). Hon undersöker sätt att låna drag från folkmusikutövandet till sitt utövande som klassisk fagottist. Jag försöker ha ett liknande tankesätt när jag skiftar mellan att spela tango, där jag känner större frihet och mindre krav på perfektion, och klassisk musik där jag känner mindre frihet och högre krav på perfektion. Jag försöker att dra nytta av mitt tankesätt som jag har i tangomusiken och föra över det till den klassiska musiken.

3.2 Tangons Historia

Goldstein skriver i sin artikel (2013) att ordet tango har sitt ursprung i Afrika, där ordet tanga kan betyda trumma eller dans. Det musikaliska ursprunget kommer från den afro-kubanska habaneran vars karaktäristiska rytm blev grundläggande för den argentinska milongan. Under slutet av 1800-talet växte staden Buenos Aires och i förorterna uppstod tangon i barer, danshallar och på bordeller. Tidiga tangokvartetter bestod ofta av flöjt, fiol, gitarr och bandoneon. Under 1920-talet blev tangon en internationell danssuccé, framförallt i Europa och Norra Amerika, vilket gjorde att tangon ansågs ”finare” än tidigare (Goldstein, 2013). Han skriver vidare att musikerna i gruppen ”Guardia Nueva”, särskilt violinisten Julio de Caro, försökte skapa en högre standard i tangon som passade dess nya status, han utvecklade bland annat tangons klang och struktur. I Caros musik blev arrangemangens struktur mer symfoniska med varierad orkestrering, solon och nya perkussiva speltekniker på stråkinstrumenten. (Goldstein, 2013)

3.3 Fiolens roll i Tangon

Ända sedan tangomusikens begynnelse har fiolen haft en central roll och är även det enda instrument som aldrig har försvunnit från tangons scener (Campos, 2024). Campos skriver att medan gitarren och flöjten långsamt försvann ur tangon, och ersättes av bland annat bandoneonen, återspeglade fiolen instrumentets rörliga liv i dess resa från Europa. Instrumentet var lätt att bära med sig och följde med invandrare från Europa till Argentina och dess bordeller och barer där tangomusik spelades till en början. En av de främsta ledarna inom vad som skulle komma att bli känt som "Nuevo Tango", var Astor Piazzolla. (Goldstein, 2013). Goldstein skriver att Piazzolla fick de allra bästa violinisterna att vilja spela med honom och han gav dem huvudrollen i deras ensembler vilket tillät fiolen att bli lika viktig som bandoneonen när det gällde solistisk virtuositet. En av de mest innovativa tangoviolinisterna i modern tid är Fernando Suarez Paz. Han spelade med Piazzolla på 70-talet och höll Piazzollas arv vid liv bland annat genom sin egen kvintett och med orkestrar från hela världen. Hans stil skiljer sig från de tidigare tangoviolinisterna genom att Suarez Paz lutar mer åt jazzens och rockens fiolstilar: han fokuserar på klangfärg och mångsidighet snarare än på virtuositet (Goldstein, 2013).

3.4 Astor Piazzolla

Astor Piazzolla började sin karriär som 18-åring då han blev medlem i Anibal Troilos orkester. Troilo betraktades som en av de största orkesterledarna inom tangomusiken (Pavel, 2025). Piazzolla utmärkte sig snabbt i denna orkester för sitt spel på bandoneonen, som är en variant av dragspel och ett mycket populärt instrument i Argentina. Pavel skriver att Piazzolla gradvis började utveckla en egen artistisk vision och hans erfarenhet i Troilos orkester skulle få ett stort inflytande på hans utveckling som kompositör där bandoneonen kom att stå i centrum. Under 50-talet började tango-musiker dela upp sig som antingen traditionalister eller avant-gardister (Pavel, 2025). Piazzolla hade en stabil bakgrund inom komposition och interpretation. Pavel skriver att han också blev en frontfigur för splittringen inom tangon där tangogemenskapen delades in i *piazzolistas* mot *antipiazzolistas*, genom att blanda traditionell tango med jazz och klassisk musik, vilket skapade den nya stilen *Nuevo tango*. Efter sin tid i Troilos orkester studerade han klassisk musik för Nadia Boulanger som uppmuntrade honom att fortsätta med tangomusik i stället för med klassisk musik. Goldstein (2013) skriver att i Piazzollas olika banbrytande ensembler, bland annat "Quinteto tango nuevo", hämtade han inspiration från jazz, modern klassisk musik och rock. Traditionalister ansåg dock att Piazzollas musik inte längre fick kallas tango eftersom han experimenterade med taktart, rytm, form och instrumentation på ett sätt som avvek från den traditionell tangon. Han började därför i stället kalla sin musik för "Música popular de Buenos Aires". (Goldstein, 2013)

3.5 Viktiga stildrag inom tangon

För att uppnå genrens typiska sväng innehåller tangon några generella rytmiska egenskaper. Goldstein (2013) skriver att den viktigaste rytmen är "arrastre", som betyder att dra. Det är ett tungt glissando som basen oftast spelar men som också kan utföras på fiol och på bandoneon. På stråkinstrument spelas detta genom att dra stråken först långsamt och sedan mycket snabbt så att en accent skapas. Pavel (2025) berättar också i sin artikel om typiska stildrag i Astor Piazzollas musik. Fraseringsstilen "fraseo" är en av tangons viktigaste uttryckstekniker och handlar om att dela in jämna rytmer i ojämna grupperingar (Pavel, 2025). Piazzolla och hans musiker använder fraseo på ett flexibelt och personligt sätt för att forma melodin genom rubato. Pavel skriver att eftersom tangomusik inte är metronomisk varierar Piazzolla medvetet tempot i musiken för att skapa uttryck. Han bygger mycket av sin stil på variation av motiv snarare än på exakt repetition, detta skapas genom ornamenteringar som till exempel kromatik. Pavel berättar vidare att improvisation också är en central del i Piazzollas musik, och innefattar både melodiska och rytmiska element. Tango är ofta väldigt dramatisk musik, och Piazzolla använder sig ofta av plötsliga avbrott eller tystnader, oväntade harmoniska skiften och dynamiska vågor. Pavel skriver vidare att även om Piazzolla ofta lämnar den traditionella dansgolvstangon så finns det ändå en rytmisk tydlighet i basen i hans musik. Eftersom tangon bygger på en stark rytmisk identitet, ofta med synkoper och ojämna grupperingar av rytmer, finns det alltid en underliggande puls i Piazzollas musik (Pavel, 2025).

4. Metod

I syfte att undersöka min frågeställning "Hur kan jag som klassisk musiker lära mig att spela tangomusik?" har jag fördjupat mig i och även försökt att lära mig, fem specifika tangotekniker och arbetat med genrens generella artikulation. Dessa tekniker kommer jag att använda i Piazzollas stycke "Libertango" som jag ska framföra på min examenskonsert i sommar. För att lära mig teknikerna har jag utgått ifrån fem Youtube-videos med tre olika tangoviolinister där respektive teknik demonstreras. Tre av dessa videos är med Jeremy Cohen, en video är med Fernando Suarez Paz och den sista videon är med Caroline Pearsall (Cohen, 2010, Nosediver, 2011, Pearsall, 2024). Dessa tekniker applicerade jag på min övning under två veckors tid. Min metod har bestått i att först spela in min övning, för att sedan utvärdera den och beskriva min utveckling i en loggbok.

5. Genomförande

5.1 Effekter

Chicharra, *Tambor*, *Látigo* och *Golpe de Caja* är tangomusikens vanligaste perkussiva effekter, även kallade "yeites". Här nedan följer beskrivningar av dessa:

- Chicharra (syrsa): Cohen visar i videon hur han ändrar sin stråkhands position genom att greppa tag i stråken med hela handen samtidigt som pekfingret pressas ner platt mot stråkpinnen för att få tyngd. Därefter placeras stråken nära froschen bakom stallet på D strängen. För att få fram detta speciella ljud drar han korta stråk på strängen samtidigt som han pressar med pekfingret och gör en liten accent i början av tonen vilket gör att han får fram det knastrande ljudet kommer fram som effekten går ut på. (Cohen, 2010)
- Látigo (piska): Cohen berättar att effekten är ett glissando som ofta spelas på E strängen. Effekten ska inom spansk musik skildra ljudet av en piska. Han visar olika typer a látigo, "Ascending látigo" är ett glissando som börjar nerifrån och upp. "Descending látigo" är tvärtom, glissandot börjar uppifrån och ner. Dessa typer av glissandi kan spelas både långsamt och snabbt beroende på vilken effekt man vill ha. Cohen visar också att man kan utöka tekniken genom att spela glissandot som ett dubbelgrepp, i videon visar han detta när han spelar en sext på A och E strängen (Cohen, 2010).
- Triplet pizzicato: För att kunna spela denna teknik behöver man justera stråkhandspositionen genom att greppa tag i stråken och hålla fast den inne i handen. Därefter ska man på de ljusa strängarna, A och E, spela ett rullande pizzicato med finger 4, 2 och sist 3, i en triolrytm för att sedan fortsätta spela pizzicato med pekfingret. (Cohen, 2010)
- Tambor (trumma): För denna teknik har jag hittat en video med Fernando Suarez Paz, i videon förklarar han inte exakt vad det är han gör, utan han visar bara rätt snabbt hur tekniken ska låta. Därför har denna teknik varit den svåraste att lära mig eftersom jag till viss del fått lista ut hur man ska göra själv. Tekniken går ut på att man spelar pizzicato på ett sätt som efterliknar ljudet av en trumma. Det betyder att det inte är meningen att man ska få fram en specifik ton utan man strävar mer efter en dov klang. Man får fram detta ljud genom att placera vänsterhandens tredje fingret mellan G- och D-strängen, samtidigt som man spelar pizzicato med höger pekfinger genom att plocka strängen underifrån istället för från sidan som man gör i vanligt pizzicato. (Nosediver, 2011)
- Golpe de caja (slå på lådan): För denna teknik har jag hittat en video med Caroline Pearsall. https://youtu.be/8MuBDLk7MoY?si=eaKrAlnbFJG2m_qd Hon berättar i videon att denna perkussiva teknik används för att ersätta slagverket som inte finns med i tangomusik. Tekniken går ut på att man slår på resonanslådan på ett sätt som imiterar en trumma. Hon visar att man kan slå på sin resonanslåda på olika sätt, med tummen, med fingrarna, hela handen, eller genom att "knacka" på lådan. Pearsall berättar att hon ofta slår med tummen på fiolen för att hon tycker att det ger ifrån sig ett bra ljud (Stradmagazine, 2016).

5.2 Artikulation

Jag har även undersökt den generella artikulationen inom tangomusik som är typisk för genren. Jeremy Cohen förklarar och visar detta i en Youtube-video. För att underlätta denna artikulation gäller det att spela väldigt nära froschen på stråken förklarar Cohen. Det gäller att stråkarmen är avslappnad och lätt, han berättar vidare att man ska lära sig att spela korta och snabba stråk vid froschen utan att studsas med stråken. Många korta toner artikuleras genom att släppa upp tonen, stråken lämnas i strängen för att sedan lyfta upp strängen från instrumentet, i stället för att pressa ner stråken i strängen. Han förklarar att detta skapar ett krispigt perkussivt ljud (Cohen, 2010).

5.3 Inlärningsteknik

Under en period på två veckor övade jag mig på och fördjupat mig i tangons stilistiska drag, dess typiska artikulation och dess olika effekter. På grund av att jag är klassiskt skolad och har stor vana av att lära mig nya tekniker har jag kunnat dra nytta av detta i inlärningen av denna delvis nya värld. Eftersom två veckor är en relativt kort tid för att lära mig, en relativt ny genre, har jag från start varit väldigt noga med att öva på och utföra effekterna och artikulationen noga, på ett så korrekt sätt som möjligt. En metod som jag ofta använder mig av i min vardagliga övning är att spela in mig själv. Jag tycker att det är ett väldigt effektivt och enkelt sätt att snabbt kunna höra vad som behöver förbättras och vad som låter bra. Därför var detta en självklar metod för mig att använda mig av i denna process. För att sedan komma ihåg allt och kunna använda mig av mina erfarenheter, har jag antecknat mina iakttagelser och min utveckling i en loggbok.

6. Resultat

Efter att ha läst på och tittat på videos hur man utför dessa tangoeffekter har jag testat att utföra dem själv. Här nedan följer mina reflektioner under processen.

- Den första tekniken jag testade var ”Chicharra”, i min loggbok har jag skrivit att jag måste pressa ner stråken i strängen rätt hårt för att få fram ”knaster ljudet” i stället för bara gnissel. Jag upptäckte också att jag måste lägga vänsterhanden över alla strängar när jag spelar denna teknik för annars klingar de med. Detta var för mig en relativt enkel teknik att lära mig då det enda jag behövde öva på var att gå från att spela *chicharra* till att spela vanligt med stråken, eftersom jag ändrar stråkhandspositionen när jag utför *chicharra* effekten.
- “Látigo”, var väldigt enkel att lära sig då tekniken bara handlar om att spela ett glissando uppåt eller neråt. Glissando använder jag mycket i den klassiska musiken, så detta var inte en ny teknik för mig. Jag experimenterade med att spela glissandot både som dubbelgrepp (en sext på A och E strängen), och med endast en ton, som

Cohen visar i YouTube videon.

- ”Tambor”, var väldigt svårt att få till på ett snyggt sätt. I min loggbok har jag skrivit att det är svårt att få till det specifika ljudet av en trumma som tekniken söker efterhärma. Det är lätt att det i stället kommer en ton vilket inte är meningen. Jag testade att vinkla mitt pizz-finger åt sidan och hålla det mer rakt för att sedan spela pizzicatot genom att lyfta upp strängen underifrån, detta underlättade att få fram rätt klang i tekniken.
- ”Triplet pizzicato” var svår genom att få till en jämn triol med finger 4, 3 och 2 utan att det låter ”hackigt”. Det svåraste var att gå från att spela pizzicato med fyran till pizzicato med trean eftersom det fjärde fingret är mycket kortare än tredje fingret. Jag har heller aldrig spelat pizzicato med finger fyra och tre så därför upplevde jag att det var svårt att få klang eller ens få någon ton överhuvudtaget. Jag kunde inte heller öva på denna teknik särskilt länge under ett övningspass då jag fick väldigt ont på fingertopparna (eftersom jag inte har några valkar på dessa fingrar.)
- ”Golpe de Caja”, var inte särskilt utmanande då den mest går ut på att slå på instrumentets resonanslåda. I min loggbok har jag skrivit att jag testade att slå på lite olika vis på lådan (som Pearsall visade i sin Youtube-video): med fingrarna, med tummen, med hela handen och genom att knacka. Jag föredrar att slå med endast tummen då jag tycker att det ljudet låter bäst, det gäller dock att slå ganska hårt på lådan för att få fram ett tillräckligt starkt ljud.

Efter att ha testat dessa effekter övade jag på den generella artikulationen inom tangon som uppnås genom att spela nära froschen. Eftersom jag i vanliga fall har en del problem med att spela nära froschen var detta en väldigt bra teknik att öva mer på och som jag kommer ha nytta av även i den klassiska musiken. Det svåra var att hålla stråkarmen avslappnad eftersom jag är obekvämd med att spela nära froschen. I stället för att få fram den tydliga artikulerade tango-klangen blev klangen till en börjad mer pressad.

7. Diskussion

Mina undersökningar har visat att det, med rätt metoder går att lära sig tangotekniker och artikulation som klassiskt skolad musiker. Vissa av teknikerna var väldigt enkla att lära sig, som till exempel ”låtigo” eftersom den går hand i hand med den klassiska skolan där glissando är vanligt förekommande. Andra tekniker som till exempel ”tambor” var svårare att få till bra, bland annat för att YouTube-videon jag hittade för denna teknik inte jättetydligt visade hur tekniken ska spelas. Därför behövde jag experimentera mycket, och själv lista ut hur jag skulle placera fingrarna på strängen. På grund av att videon var otydlig hade en ännu mer optimal metod varit att ta lektioner för en tangoviolinist så att jag hade kunnat ställa

frågor och få feedback. Däremot fungerade YouTube metoden väldigt bra på de andra teknikerna när det var en tydligt beskrivande video. Detta är en metod jag använt mig av mycket tidigare och även kommer fortsätta att använda. En fördel med att ha använt mig av loggbok i denna undersökning är att jag har kunnat se min utveckling väldigt tydligt eftersom jag har skrivit ner varje övningspass i detalj. Jag tror att loggbok kan vara bra för mig att använda även i min vardagliga övning då det kan bli lättare att få motivation och tycka att övningen är rolig när jag får se att jag faktiskt blir bättre.

En annan positiv aspekt med loggbok är att det kan vara lättare att bli mer medveten om hur jag övar och vad exakt som inte gick bra och hur jag kan förbättra det till nästa övningspass. Ett kompletterande element till loggboken är min användning av inspelningsmetoden. Jag kunde läsa min beskrivning av hur min övning hade gått i loggboken samtidigt som jag kunde lyssna på inspelningen och höra tydligt vad som lät bra och vad som lät mindre bra. Detta är en metod som jag ofta använder i min vardagliga övning och finner väldigt effektiv och nyttig. En negativ aspekt är att jag ibland kan komma på mig själv med att bli för kritisk. Jag glömmer lätt bort att inspelningen på telefonen inte låter exakt likadant som det gör i verkligheten, övertoner försvinner vilket gör att det ibland kan låta falskt fast det egentligen kanske inte är det.

Efter denna undersökning har jag upptäckt många olika aspekter där tangomusiken kan gynna mitt klassiska spel. Som klassisk musiker har jag ofta fått höra av lärare att jag behöver ”ta ut svängarna” och bli mer expressiv. Eftersom tangomusik är väldigt dramatisk och expressiv har jag i min instudering av Piazzollas Libertango blivit tvungen att utmana mig själv i att släppa på kontrollen och våga ta ut svängarna.

Här [Libertango Tova Friman, Arvid Hall](#) spelar jag tillsammans med cellisten Arvid Hall Libertango på min examenskonsert.

I videon kan man se exempel på när jag släpper en del på kontrollen och de typiska klassiska klangidealen, även om det finns ännu mer att utveckla och jobba på. De flesta av de olika effekterna jag har övat på finns också med i detta stycke, till exempel en minut in i videon spelar jag "chicharra" effekten, vilket också cello spelar senare i stycket. Minut 4:33 i videon spelar jag mycket glissandi vilket är typiskt för tangomusiken och sedan spelar jag och cello ett unisont "låtigo" glissandi. Jag har också upplevt att jag finner det enklare att hitta den expressiva sidan av mig själv i tangomusiken, då jag känner att både uttrycket i tangomusiken och olika livliga tekniker bidrar till spelglädjen.

Jag känner ofta när jag spelar klassisk musik att jag hamnar i en perfektionistmentalitet som ibland begränsar min spelglädje, detta är något som jag inte alls upplever när jag spelar tangomusik. Det jag erfarit är något som Skoogh och Frisk (2019) beskriver; perfektionism är ett vanligt fenomen inom framförallt klassisk musik och att klassiska musiker uppvisar högre grad av perfektionism än icke-klassiska musiker.

Jag försöker att dra nytta av mitt positiva tankesätt jag har när jag spelar tango och föra över det till den klassiska musiken, precis som Naden (2023) skriver om i sin lecture recital där hon undersöker sätt att låna drag från folkmusikutövandet till sitt utövande som klassisk fagottist.

Pavel (2025) skriver i sin artikel att fraseringsstilen "fraseo" ofta används i Piazzollas musik där melodin tillåts att vara mer fri över den fasta takten. När jag övade på detta märkte jag att det var svårt att gå ifrån den mer stabila fraseringen jag är van med från klassisk musik. Att fortsätta att öva på detta tror jag kan gynna även mitt klassiska fiolspel genom att jag hittar en mer personlig och levande frasering. Goldstein (2013) beskriver i sin artikel hur de olika

effekterna inom tangon ersätter slagverk. Detta gjorde att jag behövde arbeta mer perkussivt än vad jag gör i den klassiska musiken. I klassisk musik används stråken främst för att få fram klang och fraser, medan tangon har ett helt annat ideal. Goldsteins (2013) beskrivning på tangons perkussiva effekter gjorde det tydligt att stråken inte bara är till för att få fram ljud ur instrumentet, utan att den även är ett rytmiskt verktyg. I min övning märkte jag att jag behövde anpassa min teknik till att låta mer som ett slagverksinstrument genom att till exempel ändra hur jag höll stråken.

8. Slutsats

Efter denna undersökning känner jag att jag fått betydligt mer förståelse för hur jag ska framföra Libertango stycket på min examenskonsert på ett så autentiskt sätt som möjligt. Jag har lärt mig mycket om tangons historia och mer specifikt om dess olika stilistiska drag och instrumentala effekter vilket jag tycker gör det ännu roligare att spela musiken. Jag kommer definitivt fortsätta att spela tango och utforska fler områden och fler kompositörer inom genren. Jag tror att det är bra för mig som klassisk musiker, (där jag ofta hamnar i en destruktiv perfektionism), att spela andra genrer där mitt syfte huvudsakligen är att spela för att det är roligt och inte för att allt ska vara perfekt.

9. Referenser

Cohen, J. (2010, 24 juni). *Tango Techniques for Strings LÁTIGO* (Video). YouTube

<https://youtu.be/3ZZOFI7ieN0?si=187Q1q9aVxaGLVQ9>

Cohen, J. (2010, 24 juni). *Tango Techniques for Strings CHICHARRA* (Video). YouTube

<https://youtu.be/UKFIRd8J2ik?si=xXHqJuJfMWv8BAmy>

Cohen, J. (2010, 24 juni). *Tango Techniques for Strings TRIPLET PIZZICATO* (Video). YouTube

<https://youtu.be/WNtmKON3I0s?si=4M-uQgL4s00oHtCf>

Cohen, J. (2010, 24 juni). *Tango Techniques for Strings ARTICULATION at the FROG* (Video). YouTube

<https://youtu.be/hxKuD9M47Rc?si=-cJdeqkJiv27mESO>

Diaz Campos, M. (2024). *The Violins in Tango- Part 1*. Hämtad 10 april 2026 från

https://www.tangomasterclass.com/blog/tango-violin#:~:text=The%20violin%20has%20been%20a%20part%20of,players**%20*%20**Hungarian%2C%20Balkan%2C%20or%20Ukrainian%20immigrants**

Goldstein, H. (2013). *The violin in the Argentine Tango*. Hämtad 3 Januari 2026 från

<https://journals-sagepub-com.ludwig.lub.lu.se/doi/pdf/10.1177/000313131306300106>

Kapsetaki, M. E., and Easmon, C. (2017). Eating disorders in musicians: a survey investigating self-reported eating disorders of musicians. *Eating and Weight Disorders-Studies on Anorexia, Bulimia and Obesity*, 1–9. doi: 10.1007/s40519-017-0414-9

Klas Friman. (2026, 29 juni). *Astor Piazzolla-Libertango. Tova Friman fiol & Arvid Hall cello*. (Video). YouTube

https://youtu.be/fIv9Oyj15Ec?si=TYwO_x1L_gzIAQ3X

Naden, C. (2023). Learning by ear and it's place in classical music (Lecture recital). Musikhögskolan, Lunds universitet.

<https://lup.lub.lu.se/lup/download?func=downloadFile&recordId=9133148&fileId=9138588>

Nosediver. (2011, 7 juni). *Fernando Suarez Paz demonstrates Piazzolla violin effects* (Video). YouTube

<https://youtu.be/rNwsnSIA0WQ?si=ACUF3Citwy3o6iXd>

Pavel, G.M (2025). Astor Piazzolla's compositional and interpretive styling of his Tango *Adiós Nonino* across four decades of his career – insights into the emergence of *Nuevo Tango*. *Informa UK Limited, trading as Taylor & Francis Group*, vol. 12, NO. 1 2451493, s. 1-16

<https://www.tandfonline.com/doi/epdf/10.1080/23311983.2025.2451493?needAccess=true>

Skoogh, F & Frisk, H. (2019). Performance values - an artistic research perspective on music performance anxiety in classical music. *Journal for Research in Arts and Sports Education*. 03. 1-15. 10.23865/jased.v3.1506.

<https://jased.net/index.php/jased/article/view/1506/3180>

Stradmagazine. (2016, 15 augusti). *Tango effects- Golpe de Caja* (Video). YouTube

https://youtu.be/8MuBDLk7MoY?si=eaKrAlnbFJG2m_qd